

[Stillinger]

Det skal naturligvis sikres, at de etablerede foreninger ikke snupper alle pengene. Der skal også og måske netop være muligheder for de uorganiserede for at søge midler fra denne pulje.

Er aktivitetspuljen alt for lille, er beløbet til alternative idrætsfaciliteter nærmest for-nærmende. Der er overhovedet ikke nogen sammenhæng imellem betænkningens be-mærkninger om vigtigheden af dette forslag og beløbets størrelse, 4 mill. kr. årligt. Her får jeg også visioner. Jeg kan ligefrem se for mig de mange spændende alternative idræts-faciliteter blomstre op i Svendborg Kommune, hvor jeg kommer fra. Det bliver ca. 30.000 kr. om året, der kan blive til os nede i Svendborg. Udvalget burde nok have ladet være med overhovedet at sætte beløb på, hvad dette forslag skulle koste.

I det hele taget er det for mig et overord-net kritikpunkt, at bind 1's udmærkede ana-lyse og de bemærkninger, udvalget så glim-rende fremkommer med i forslagene i bind 3, ikke har nogen som helst sammenhæng med de beløb, udvalget afsætter til forslagene. Man kunne fristes til at sige, at der ikke har været ordentlig koordination mellem hjertet, som er de gode tanker og ideer, og hjernen, som er de alt for små beløb, der er afsat.

For at vende tilbage til de alternative idrætsfaciliteter mener jeg, at forslaget er endda meget vigtigt, fordi vi med dette for-slag får mulighed for at støtte den store gruppe af uorganiserede mennesker, specielt i de større byers midte, som vi alle sammen ved har de dårligste muligheder for at dyrke idræt. Derfor er det selvfølgelig et ganske andet beløb, der skal afsættes til dette for-slag.

Samtidig mener jeg, at forslagene om at støtte handicapidrætten skal prioriteres sær-deles højt. De handicappede er måske den gruppe medborgere, som har mest behov for støtte, som har mest behov for at kunne dyr-ke idræt.

Forslagene om uddannelse og forskning, det internationale arbejde og lettelser i de administrative forpligtelser er alle sammen nogle, SF finder særdeles sympatiske. Dem kan vi umiddelbart støtte, dels fordi de ikke er ret dyre, dels fordi det vil betyde forbed-ringer og lettelser for det frivillige arbejde.

Vi tror også, det bliver nødvendigt af hen-syn til foreningernes omstilling til at kunne

tage imod nye brugere, men også af hensyn til de mange uorganiserede, at overveje an-sættelse af lokale fritidsvejledere og for-eningskonsulenter og selvfølgelig i særdeles-hed handicapkonsulenter. Jeg mener, at vi fortsat bør debattere formen for disse ansæt-telser. Skal disse vejledere ansættes af kom-munen, eller skal de ansættes af foreninger-ne?

Vi bør nok erkende, at der ligger nogle reelle, massive problemer i afskaffelsen af 25-års reglen. Den regel er et dagligt problem for de mange frivillige ledere ude i forenin-gerne. Men vi skal være opmærksom på, at såfremt man afskaffer 25-års reglen, er der risiko for i disse økonomisk betrængte tider, at de penge, man sparer ved det, bliver taget fra børne- og ungdomsarbejdet, og det vil SF under ingen omstændigheder være med til.

På den anden side kunne det være, at ud-gifterne til denne regels afskaffelse i virkelig-heden slet ikke er så store. Mange kommuner har faktisk lavet særordninger for de lokale foreninger, således at 25-års reglen i virkelig-heden er afskaffet disse steder. Jeg vil godt herfra foreslå, at organisationerne foranledi-gede en undersøgelse sat i gang hurtigst mul-igt, således at vi kunne få dokumenteret de faktiske udgifter ved afskaffelse af 25-års reglen.

Jeg vil gerne vende tilbage til ministerens redegørelse. Som jeg nævnte i starten, er der ikke megen fremtid i den. Samtidig er den ganske uforpligtende med den sædvanlige lange opremsning af betænkningen og derefter en enkelt side med ministerens egne tan-ker.

Nu har den her debat jo ikke noget at gø-re med admiralens vise fra »Pinafore«, men man må nok desværre konstatere, at ministe-rens egne tanker om breddeidrættens fremtid ikke er ret store. Jeg vil dog gerne fremhæve en enkelt ting, hvor jeg erkender, at ministe-ren kommer med spændende og løfterige bemærkninger.

Det, jeg tænker på, er bemærkningerne om, at ministeren vil prioritere udviklingsar-bejdet højest. Her er ministeren helt i pagt med SF. Udviklingsarbejdet er utrolig vigtigt for foreningernes videre udvikling, men så sandelig ikke mindst for de mange uorgani-serede og dem, vi kalder idrætssvage. Her er noget, der peger fremad, og det har som sagt SFs fulde støtte og opbakning.